

MIJN OMA IS VAN PEPERKOEK
EN MIJN OPA RUIKT NAAR CHOCOLA

Voor oma en batchie, mijn ouders

Voor meme, opa Baardje en bobonneke, mijn grootouders

Evelien De Vlieger

MIJN OMA IS VAN PEPERKOEK EN MIJN OPA RUIKT NAAR CHOCOLA

*Verhalen over oma's, opa's,
oogappels en oliebollen*

EVELIEN DE VLIAGER
met illustraties van
SABIEN CLEMENT

 LANNOO

Inhoud

HET STAMBOMENBOS

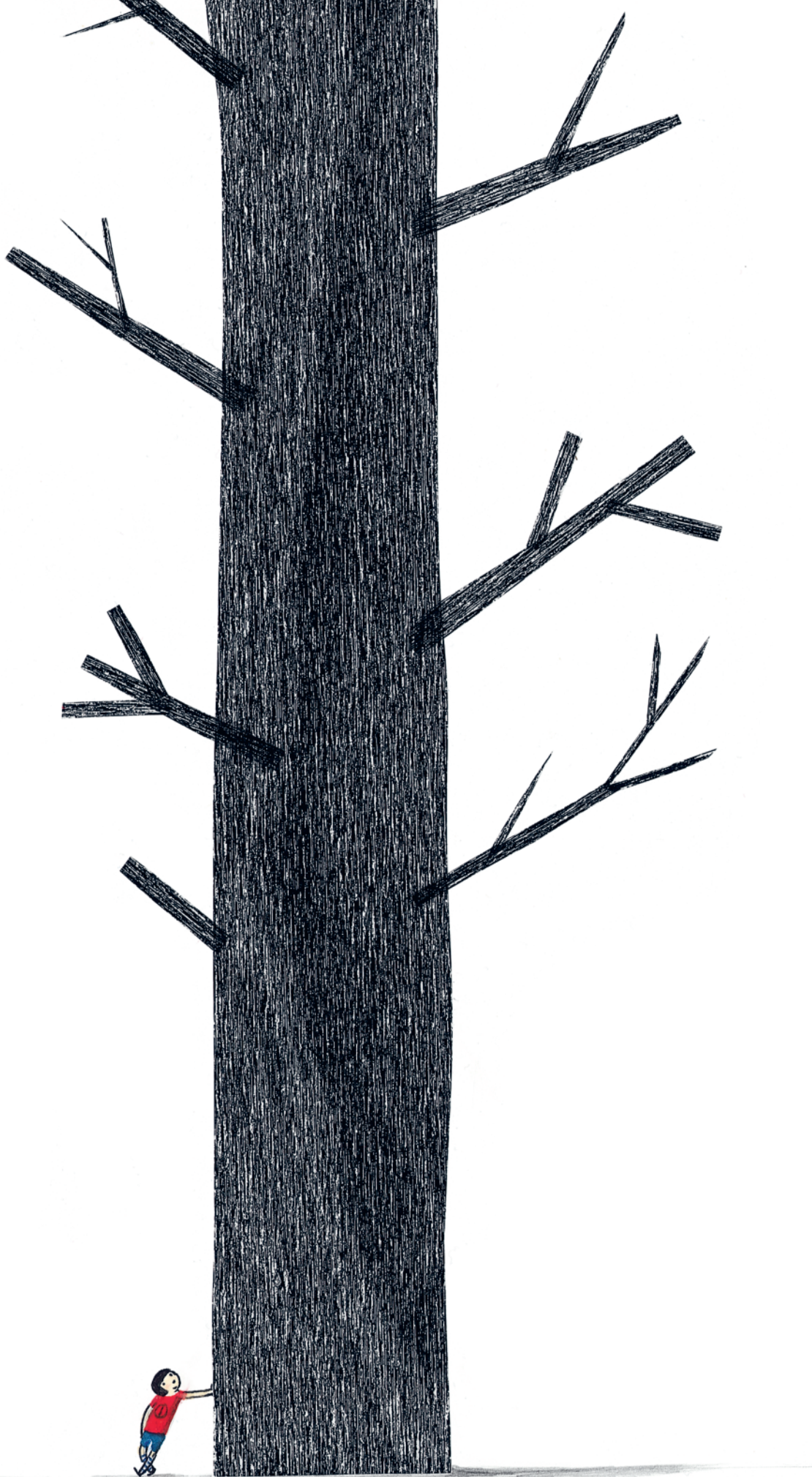
- 6 Het stambomenbos
- 16 Oma Fiëna, de lenigste oma
- 18 Opa Frans, de gierigste opa
- 20 Meme Zoë, de stilste oma
- 22 Oma Koekebrood, de lekkerste oma
- 24 Opa Koekebrood, de gekste opa
- 26 Moeke Maria, de eerlijkste oma
- 28 Opa Bert, de snelste opa
- 30 Moeke Madeleine, de harigste oma
- 32 Patou, de helderziendste opa
- 34 Oma Bonneke, de vergeetachtigste oma
- 40 Recept voor melkbroodjes
- 42 Bob, de boeiendste opa
- 44 Opa Baardje, de verste opa
- 47 Het liefste kleinkind van het stambomenbos

VERHALEN

- 52 Noodgevallen
- 54 Schaamlid
- 56 Lina en Judocus spelen huisje
- 59 Het mooiste geluid
- 62 Haast en spoed (is voor één keer goed)
- 64 De oma op de erwt

- 66 Lina en Judocus en het geheim
- 68 Steenman
- 70 Kadoezie!
- 76 Het koekjesalfabet
- 78 **Recept voor gebakken alfabet**
- 80 Lina en Judocus kiezen een beroep
- 82 Snelkookverdriet
- 84 Rugnummer
- 88 Mijn naam is Nikolaas
- 90 Lina en Judocus trouwen
- 92 Zonnige groetjes!
- 100 Mijn oma zingt Molly Malone
- 104 Modderpraat
- 106 Lina en Judocus kopen een kindje
- 108 Ziek voor twee
- 111 Snakey
- 114 Duikles
- 118 Lina en Judocus rijden een eindje
- 120 Rust zacht, oma
- 124 **Werkwijze voor een sjaal in rijstepapsteek**
- 126 Ondersteboven
- 130 Mijn opa is een atlas
- 132 Parels

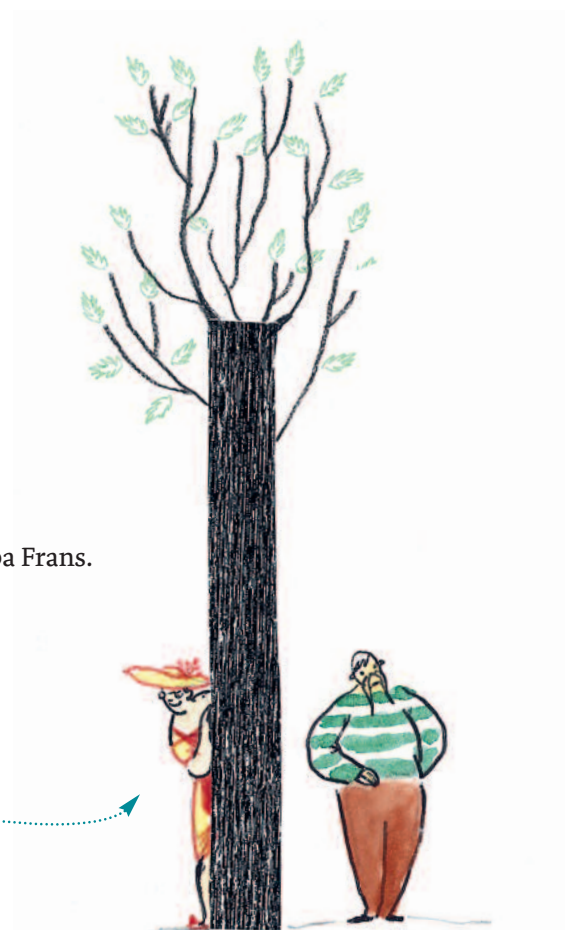
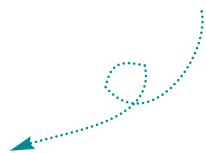
HET STAMBOMENBOS

Ik ben acht jaar, heb bruin haar,
ben één meter drieëndertig groot
en heb elf oma's en opa's.
Eerst had ik er maar vier,
twee van mijn mama en twee van mijn papa.

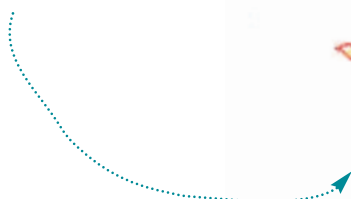

Dit zijn oma Fiena en opa Bert.

En dat zijn meme Zoë en opa Frans.

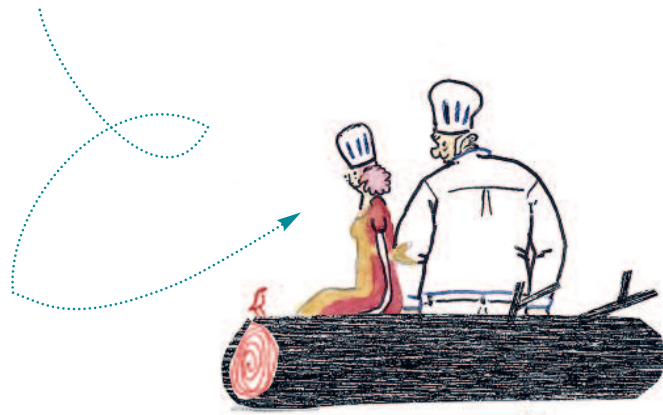

Toen gingen mijn mama en papa scheiden.

Eerst bleef het bij vier oma's en opa's.
Maar papa kreeg een nieuwe vriendin.
Ze hield veel van papa.
En na een tijd zag ik haar ook wel zitten.
Daar begon haar buik van te groeien!
Ze hadden nog een baby gemaakt.
Dus werd haar mama ook mijn oma.

En die van mijn babybroertje.

Dit is oma Koekebrood.
Opa Koekebrood is al dood.
Samen hadden ze een bakkerij.

Mijn oma zingt Molly Malone

Oma's die graag zingen gaan niet zo snel dood.
Mijn oma zingt van 's ochtends tot na het avondrood.
Soms klinkt ze triest, soms eenzaam of bang,
en soms als vrolijk bloemetjesbehang.

Dankzij haar ken ik veel oude liedjes,
over kleine en grote verdrietjes.
In het Engels, het Duits en het Frans.
Over een hondje en over een rondedans.

Laatst ging ze mee met de klas op pad,
we volgden de poëzieroute in de stad.
De juf liep vooraan en oma sloot de rij,
geen kind raakte kwijt, geen kind kon er nog bij.

Het regende hard, we schuilden onder de daken
en lazen versjes terwijl we de straat overstaken.
De woorden waren net als wij op de dool,
toch ontbrak niemand op de bus terug naar school.

Het was duwen en dringen op de overvolle bus.
Velen moesten staan, maar ik zat lekker knus.
Oma fluisterde: 'Is er nog plaats voor een lied?'
Maar wachten op een antwoord deed ze niet.

Toen ze begon te zingen keek ze me aan,
alsof ze in mijn ogen de woorden zag staan.
Het refrein is eenvoudig: 'Alive, alive oh!'
Mijn oma sloot haar ogen, dit stukje wist ze zo.

Van het gezang kreeg de hele bus kippenvel.
Niemand wilde eruit, niemand drukte op de bel.
Eerst wilden ze horen wat er verder zou gebeuren,
Met het meisje dat in het lied met mosselen gaat leuren.

Alive betekent levend, en daarna komt de dood.
En net als in het echt spaart die klein noch groot.
Het meisje wordt ziek en niemand redt haar vel.
Alleen haar geest leeft verder, in mijn oma nog wel.

We stapten uit de bus, duizelig van de rit,
en slenterden naar school, alleen oma leek nog fit.
Het was al na etenstijd, maar trek hadden we niet,
we dachten aan het meisje van dat trieste mossellied.

F F F Dmi⁷ Csus C⁷

In Dub-lin's fair ci-ty, where the girls are so pret-ty, It was there that I met my sweet

C C C⁷ F

Mol-ly Ma-lone, she wheeled her wheel-bar-row through the streets wide and nar-row, Cry-ing

F C⁷ F F Csus C⁷

"Coc-kles! And Mus-sels! A-live, a-live Oh! A-live, a-live Oh!__ A-live, a-live

F/C Csus C⁷ C⁷ F

Oh!__ Cry-ing Cockles! And Mus-sels a-live, a-live Oh.

Modderpraat

Mijn opa praat in zijn slaap.

Veel zegt hij niet, hij zegt zelfs maar één woord en het is altijd hetzelfde: modder.

Ik zit meestal te lezen als opa dut op de bank. ‘Een halfuurtje maar’, zegt hij, ‘anders gaan je ogen stuk.’

Als hij modder gezegd heeft, schiet hij wakker en gaan we naar buiten. In de tuin maakte hij een schommel van oma’s oude paraplu. Ik ga erin zitten en hij geeft er een zwiep aan. ‘Niet lezen, hoor’, zegt hij. ‘Anders word je nog misselijk!’

Daarna gaat hij pindanoten halen om te doppen. Hij gooit ze in de lucht en probeert ze zo op te happen. Ik vraag of hij er eentje naar mij gooit, maar dat wil hij nooit. ‘Verstikkingsgevaar’, zegt hij, en hij wijst op het pak.

‘En jij dan?’

‘Opa’s stikken niet’, zegt hij.

‘Wat droomde je daarnet, opa?’

‘Niets’, is zijn vaste antwoord. Hij droomt nooit, zegt hij.

‘Je zei weer modder, hoor.’

‘Je oren werken ook al niet’, zegt hij. ‘Of zit er modder in?’

Dus daarna maken we moddertaart, van takjes en aarde en water en soms ook van eikels en blaadjes – als we echt veel honger hebben.

‘In Amerika aten we *mud pie*’, vertelt mijn opa ondertussen. ‘Dat is Engels voor moddertaart. Als er *mud pie* was, was het feest en at ik met mijn handen. Van mijn moeder mocht dat voor die ene keer, maar mijn vader mocht het niet weten. Toen hij op een keer vroeger thuiskwam en mij onder de bruine smurrie zag zitten, werd hij woest. “Ik hou het hier voor bekeken”, zei hij, “ik ga de Mississippi afvaren.” En de Mississippi is lang, dus we hebben hem nooit meer teruggezien.’

‘Hoe lang is de Mississippi?’

‘6235 km.’

Opa houdt van modder. Maar oma niet. Ze roept dat de koffie klaar is en of we zin hebben in iets lekkers. ‘Eerst handen en armen wassen,’ zegt ze, ‘en jij ook je gezicht’ (tegen opa). Van moddertaart wil ze niet horen, ze bakt het liefste appelflappen.

Pas toen ik Engels kreeg op school, snapte ik
waar mijn opa over droomde.

Taart is *pie*.

Mud is *modder*.

En moeder is *mother*.

- Lina en Judocus kopen een kindje -

Oma heeft me iets verteld.
Over kindjes kopen.
Wat bedoel je?

Welja. Hoe het echt gaat.
Hoe dan?

Ik vroeg me af waarom ik nog nooit
een kindjeswinkel had gezien.
Die zijn er toch? Die saaie winkels
waar we kleren kopen.

Nee. Dat bedoel ik niet.
Een echte kindjeswinkel.
Waar je kindjes kunt kopen.
Dat bestaat toch niet?

Maar ze zeggen toch:
die of die heeft
een kindje gekocht?
Ja, dat is waar.

Dus ik vroeg aan oma waarom ze
dat zeiden. Want kindjes komen
dan wel uit de buik, maar misschien
moet je er eerst iets voor kopen.
Denk je dat?

Zou best kunnen, hè.
En weet je wat oma zei?
Nee?

Ze zei dat je er helemaal niets
voor nodig hebt.
Alleen een zaadje en een eitje.

Die koop je dan toch?
Tenzij je een kip hebt,
voor dat ei, haha.

Nee, sufkop!
Jij hebt zaadjes en ik heb eitjes.
Ik? Wat heb ik ermee te maken?

Dan worden die samen een kindje.

In de buik van het meisje. Dat kindje
groeit en die buik wordt dik.

En dan is het meisje mama.
Ja, maar wacht eens.

Hoe komen dat zaadje en
dat eitje bij elkaar?

Vroeg ik me ook af.
Maar dat wilde oma
niet zeggen.

Heb je aangedrongen?
Tuurlijk!
Maar ze lachte alleen maar.

Het is vast iets met die winkel.
Denk je?

Ja. Je koopt iets om dat zaadje
in die buik te schieten.
Schieten?
Echt weer iets voor jou!

Een blaaspijp of zo.
En dan door de navel.
Ach, je zegt maar wat.

Hoe krijg jij dat zaadje
daar dan?
Ik weet het niet.

Nou dan. Oma houdt gewoon
niet van schieten.
Daarom zei ze dat niet.
Denk je?

En trouwens,
wat weet oma er eigenlijk van?
Tja.

Heb jij oma ooit met
een dikke buik gezien?
Nee.

Zie je wel. Je had het aan
iemand anders moeten vragen.
Aan jou zeker!

Bijvoorbeeld.
Ik zie dat wel zitten.
Wat?

Naar die winkel gaan.

En dan mikken op je navel.
Als je het maar laat!

Maar het kind mag je hebben.
Dat hoef ik niet.

Ik ga nooit meer met jou in bad,
hoor je? Nooit meer!

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Nieuwe editie van *Mijn oma is van peperkoek – Verhalen over oma's, opa's, oogappels en oliebollen* (2012) met 7 kersverse verhalen

VERHALEN

Evelien De Vlieger – www.eveliendevlieger.be

ILLUSTRATIES

Sabien Clement – www.sabienclement.be

VORMGEVING

Leen Depooter – quod. voor de vorm.

Voor de oorspronkelijke editie kregen auteur en illustrator steun van het Vlaams Fonds voor de Letteren.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2019

D/2019/45/365

NUR 274, 277

978 94 014 6270 9

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.